

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sredo, ismi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četrstopenjske pete vrste po 5 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Štev. 778.

Naj sprejme:

Slavno vredništvo „Slovenskega Naroda“
v Ljubljani.

Gledé na nekatere trditve v članku „Slovenščina pri Ljubljanskih sodiščih“ v štev. 50 Vašega lista prosim sledeči popravek sprejeti in ga po naredbi §. 19 t. p. natisniti:

Popravek.

Ni res, da se v uradni zbirki obrazcev za sodno poslovanje nahaja tudi oni, s kojim naj sodni sluge v dovršenih poslih sodiščem poročajo.

Nahaja se med njimi le t. e. strankami sestavljen zapisnik o rubezni in cenitvi.

Ni res, da je predsedstvo deželnega sodišča v Ljubljani, ko je izvedlo, da so sodišča dala si napraviti nove pečate z nemškimi in slovenskimi napismi, zaukazalo, da se imajo vničiti in da se smejo novi pečati napraviti s samó nemškimi napismi.

Ni res, da sedaj v okrožji deželnega sodišča v Ljubljani ni sodišča, pri kojem bi se nahajal pečat z nemško-slovenskim napisom.

Ni res, da je svojo zaukazbo deželno-sodno predsedstvo utemeljilo s tem, da je sodnijski pečat strogo notranja zadeva, in da mora imeti samo nemški napis.

C. k. predsedstvo deželnemu sodišču
v Ljubljani dne 3. marca 1892.

Kočevar.

Deželni zbori.

I.

Pod tem naslovom priobčile so „Novice“ v desetem listu letošnjega tečaja članek, s kojim se nikakor ne strinjamo.

„Novice“ pišejo tako-le:

„Vse leto lani niso zborovali deželni zbori, ali še sedaj, ko so se sešli, ne moremo reči, da bi jih bili posebno veseli. Znani Schönerer je nekoč trdil, da se tresejo avstrijski narodi, kakor se snide državni zbor, ali kar se tiče Slovanov, bi to še v večji meri lahko rekli o deželnih zborih. Noben slovanski narod v Avstriji se ne more veseliti deželnih zborov, če prav premisli svoj položaj. Mladočehi se sicer

potegujejo za večjo deželno avtonomijo in bi marsikaj, s čimer se sedaj bavi državni zbor, radi dali deželnim zborom; ali to pač prihaja le od tod, ker premalo resno preudarijo sedanje politične razmere. Naj se le razširi deželnim zborom delokrog, bi kmalu le prebitko čutili Čehi na Moravskem in v Šleziji. Mnogo več, nego bi češki narod pridobil na Češkem, zgubil bi v Šleziji in na Moravskem. Tudi Poljakom bi razširjenje deželne avtonomije Bog ve koliko ne koristilo, kajti pospešilo bi potujčenje poljskega življa v Šleziji in Bukovini. Hrvatje v tostranski državni polovici niso nič na boljšem. V Dalmaciji bi sicer večja deželna avtonomija bila Hrvatom v korist, zato bi pa v Istri utegnili skoro uničiti slovanski življ pri znani brezozirnosti isterskih Lahov. Kaj pa naj rečemo o Slovencih? V štirih deželnih zborih imajo naši nasprotniki večino proti nam, v jednom smo Slovenci sicer v enakem številu z nasprotniki, ali ugodne razmere pa vendar dajó prevlado nasprotnikom. Samo na Kranjskem se lahko upiramo večini, ko bi bili edini. Pri sedanji razcepljenosti pa tudi nemška klika močno vpliva pri nas in v marsičem odločuje. Javno se že govori, da pride v deželni odbor namesto g. Detele tisti poslanec, kateremu bodo dali Nemci glasove, da tako dobimo slovenskega deželnega odbornika od nemške milosti. Da taki mož, naj bode še tako odločen narodnjak, ne bode mogel z vso odločnostjo postopati proti pretiranim nemškim zahtevam, je naravno. Mi sicer danes še ne vemo, kdo se bode poganjal vse za odborništvo, pa tudi ne vemo, bode li konservativec ali naprednjak z nemško pomočjo prišel v deželni odbor, ker Nemci podpirajo sedaj edno, sedaj drugo slovensko stranko, da se tako katera preveč ne opomore. To se je opazovalo že pri raznih volitvah v Ljubljani in na deželi. Mi tega nismo naveli, da bi hoteli tega ali onega žaliti, temveč le za to, da dokažemo, da tudi v kranjskem deželnem zboru nikakor nismo gospodarji, dokler se prepiramo mej seboj. Dobro naj obe stranki premisli, da z razporom delata le za nemški liberalizem. Če se sedaj sad tega postopanja še tako jasno ne kaže, pa se bode pokazal v bodoče.

Iz povedanega je pač jasno, da mi Slovenci od deželnih zborov nimamo nič dobrega pričakovati

v političnem oziru in da je pač čudne pojme o politiki moral imeti tisti, ki je trdil, da državni zbor spridi, kar deželni zbori dobrega store. Pač bi bil hitro pri koncu, ko bi bil moral naštevati, kaj so za nas Slovence že deželni zbori dobrega storili v narodnem oziru. O kranjskem bi seveda bil mogel to ali ono povedati, o goriškem morda še tudi kako drobtinico, ali potem bi pa bil z naštevanjem pač pri kraju in bi bil spoznal, da se je zmotil, ko je rabil množino, ko bi mu bila dvojina čez mero zadostovala. Vsako razširjenje deželne avtonomije bi bilo Slovincem le v škodo. Reči moramo, da smo se čudili, ko je v kranjskem deželnem zboru neki slovenski poslanec pri priliki se posebno potegoval za deželno avtonomijo in mu je njegov ožji somišljenik pritrjeval. Drugače nismo stvari mogli tolmačiti, da je tisti poslanec jako marljivo prečital kak letnik kacega konservativnega lista sedmega desetletja, ko smo še Slovenci zares bili in tudi lahko bili deželni avtonomisti in je potem ne ozi- rajoč se na vse poznejše dogodke, katerim menda zaradi preobilnih družih poslov ni mogel pazljivo slediti, politične razmere si vse drugače predstavljal, nego so v resnici. Vsaj vemo, da neki politik ono stran Karavank še dandanes ne more se odreči misli ob obnovljenji „Ilirije“, o katerem je tako lepo čital v nemškem listu, katerega je izdajal pokojni velezaslužni Einspieler. Seveda v mladih letih se komu take stvari globokeje vtisnejo v dušo in se jih tudi pozneje tako lahko ne otrese, da si ga potem mlajše pokolenje še prav razumeti ne more.

Že pokojni Razlag je bil spoznal, da preobširna deželna avtonomija ni posebno ugodna za Slovence in jo je večkrat pobijal. Seveda tedaj mnogi niso razumeli tega moža, ki je izmed Slovencev skoro najdalje gledal v prihodnost, ki je že spoznal v začetku osmega desetletja, da Slovincem še ne bodo pečene piške v usta letele, ako pade liberalna vlada in da se z glavo ne da prodreti skozi zid. Le škoda, da so ga sovrstniki premalo razumeli in so baš njegovi ožji somišljeniki obsojali njegovo v marsikakem oziru zmerno postopanje in zmatrali za svojo glavno nalogo le zabavljanje proti duhovščini in starokopitnežem, ravno tako kakor še sedaj nekateri pri nas.

LISTEK.

Slovensko gledališče.

Pred kratkim smo čitali v „Slovincu“ obširno in rezko pisano kritiko o igri „Materin blagoslov“. Verujemo sicer, da je imel „Slovenec“ listkar, pišoč to kritiko, blag namen, a ker se nam vidi kritika njegova krivična in tudi neupravičena, skušali bomo to stvar oziroma glavna očitanja gosp. kritika, ki so vzbudila nekoliko prav nepotrebnega hrupa, na kratko pojasniti.

Gosp. kritik priznava sam, da ni poseben prijatelj gledališča; tudi on sodi, da je dopustno predstavljati kvečjemu Kristusovo trpljenje, kajti navzel se je tistega krivega, baš mej njegovimi stanovskimi tovariši razširjenega nauka, da je moderno gledališče sploh kvarno in škodljivo morali. Ta nazor je bržkone tudi uzrok, da v „Slovenčevu“ kritiki ni najti iskre ljubezni za stvar, kar vzbuja v nas sum, da je hotel g. pisatelj kritike kompromitovati naše „Dramatično društvo“.

„Slovenčeva“ kritika dá se razkrojiti na dva dela. Prvi del posvečen je sploh modernemu rea-

lizmu, ki se vidi g. kritiku kot nekaka degeneracija umetnosti, drugi del pa se bavi z igro samo.

Tendenca „Slovenčeve“ kritike je pa ta, da skuša g. pisatelj dokazati, kà je realizem sam po sebi nemoralen in da je tudi igra „Materin blagoslov“ nemoralna in npravnosti nevarna. Odgovarjali bomo po vrsti in stvarno.

S „Slovenčevim“ g. kritikom se glede realizma v obče ne bomo prepirali, zakaj prepričani smo, da ne bode popustil, makari mu navedemo še toliko in še tako tehtnih razlogov zanj. Vidi se nam pa, da g. kritik o realizmu niti jasnega pojma nima, ali ga pa imeti neče. Po njegovi sodbi je realist vsak pisatelj, ki popisuje ljudi in življenje tako, kakor je v resnici, ker pa sedanjega rodu življenje ni baš posebno delikatno, zdi se mu, da je tisti pisatelj največji realist, kdor popisuje najpristnejše gnusno stran sodobnega življenja. Ta konkluzija je povsem kriva, ali g. pisatelj „Slov.“ kritike se je drži trdovratno. To nam dokazuje okolščina, da je gosp. kritik spravil z realizmom v zvezo izrodke naturalističnih pisateljev, poimenoma igre, katere so se predstavljale v Parizu na „Théâtre Réaliste.“ To gledališče osnoval je neki 22letni izprijeni glumač Chirac zgol iz spekulacije na

slabe instinkte tiste vrste ljudij, za katere imajo v Parizu vkupno ime „demi-monde“. Igre, katere so se predstavljale na tem gledališču, „La Prostituée“, „Le Gueux“, „L'Avortement“, bile so res take, da so „gnale kri v lice celo naturalistom z najdebelejšo kožo in kosmatimi ušesi“, in slaven realist, Goncourt, nazval jih je „les pures cochonneries“, ali te igre so ostudni izrodki, kateri niso z realizmom v nikaki zvezi. Ali hočete pometati s Chiracom v jeden koš tudi Balzaca, Flauberta, Zola, Daudeta, Ibsena, Turgenjeva, Dostojevskega, Tolstoja, Vergo, Aškerca itd?

Mej realisti treba je strogo ločiti dve šoli: dekadente — („Slovenec“ g. kritik bi rekel pornografe, ali pa bi se morda še jasneje izrazil) — blazirance pokvarjenih živcev, ljudi fin de siècle, ne pripoznavajoče nikakih idealov, — in pa socialne reformatore, prvoborilce novi dobi, mlade, krepke sinove XX stoletja, može, ki imajo zopet ideale in zaupanje v bodočnost človeštva. Jedino ti so pravi realisti.

Moderne ideje o življenji in o svetu so se rodile iz sodobnih razmer in se vsled tega razlikujejo bistveno od tistih, ki so bile nekoč v veljavi. Jeli so te ideje prave ali ne, tega ne bomo tu

Ravno to, da smo se Slovani avstrijski preveč zaverovali v deželno avtonomijo, je že bilo nam v škodo. Ker žal Poljaki in Čehi ne marajo popustiti svojih teženj po razširjenju deželne avtonomije, zato tudi še dosedaj nismo prišli do tega, da bi se bil sklenil kak izvršilen zakon k čl. XIX. osnovnih zakonov. Stvar je prišla že v državnem zboru na vrsto in sicer vsled nekih predlogov z leve strani. Ker je zbor imel konservativno večino, bil bi lahko sklenil tak zakon, kajti zanj ni treba dvetretjinske večine. Ali češki in poljski poslanci so se temu uprli, češ, da stvar spada pred deželne zbore in v tem zmislu stavili svoj predlog. Nazadnje so pali vsi predlogi, in mi Slovenci moramo še posebno veseli biti, da je pal predlog, za katerega so bili Čehi in Poljaki. Kakšna bi bila narodna ravnopravnost, ko bi jo nam rezali gospodje v Gradci in Celovci, si lahko mislimo. Vidno je pa, da niso le grof Taaffe in pa levičarji krivi, da se za nas Slovane ne izvaja še narodna enakopravnost, temveč v veliki meri slovanska nesloga in pa poganjanje za nesrečno deželno avtonomijo, kakor bi od nje bila zavisna vsa blaginja avstrijskih Slovanov.

Dobro je le, da nemški liberalci sami se dozdaj še niso odrekli od svojih centralističnih načel. Ko bi naši nasprotniki spoznali, kako ugodna je zanje deželna avtonomija, gotovo bi vse žile napeli, da se vsa važnejša vprašanja preneso v deželne zbore. To spoznanje pa že prihaja, samo da kar čez noč se ne morejo preleviti v avtonomiste. Starejši se posebno nečejo odreči od svojih prejšnjih načel, češ, da bi se jim ne očitala nedoslednost. Ti starejši moške bodo polagoma zginili s pozorišča, mlajši bodo pa potem lahko popustili centralistično stališče in se postavili na čisto nemškonarodno. Vpliven liberalen poslanec iz zelene Štajerske je že pri neki priliki v državnem zboru svojim somišljenikom pojasnjeval, da bi bilo želeti povečanja deželne avtonomije. Da pa nemško-liberalna stranka spoznava, kake važnosti utegnejo zanj še biti deželni zbori, pokazalo se je že letos. Ko je vlada sklenila, da deželni zborovi ne skliče v decembru, in priporočala, da naj se kar pobirajo dalje dosedanje deželne priklade, oglasili so se posebno liberalni deželni odbori, da se deželni zastopi skličejo vsaj toliko, da dovolijo provizorične budgete, dočim so konservativni bili zadovoljni z vladnim nasvetom. Liberalci s tem nikakor niso hoteli le nagajati vladi, ker se baš sedaj poganjajo za njeno naklonjenost, njim je bilo le zato, da ohranijo veljavo deželnih zborov, ki utegnejo v kratkem postati kaj ugodno orodje za ponemčenje Slovanov.

Zaradi tega pa ne moremo biti posebno veseli, da se v deželni zborih vlečejo na dan visoka politična uprašanja. S tem se le kaže Nemcem pot, kako da nas ugonobijo. Ako kakega poslanca le mikajo politične debate in se čuti sposobnega za visoko politiko, naj se da voliti v državni zbor, tam bode s svojimi znanostimi lahko koristil našemu narodu. Saj se je lani pri državnoborskih volitvah le predobro videlo, da nam gre hudo za dobre državnoborske kandidate.

S tem seveda še ni rečeno, da bi deželni zbor kranjski ne smel nobene ziniti o političnih vprašanjih. V taci vprašanjih, katere brez dvombe spadajo v deželni zbor, katere tudi naši nasprotniki

razpravljali. Realizem je zagovornik teh idej, in kakor je vsled teh idej postala vsebina literarnim proizvodom vsa druga, kakor je bila nekdanj, tako se je tudi izpremenila književna tehnika. Realizem nima samo namena zabavati občinstvo, njega smoter je vzvišen in plemenit, a da ga doseže, zato se je povrnil k izvoru vsega, kar ekzistuje, k prirodi; jedino vodilno načelo mu je resnica.

Tista stranka, kateri je prištevati tudi „Slovenčevca“ g. kritika, ne odobrava tega kopnenja po resnici, realizmu se pa upira zlasti še zato, ker zmatra realizem spolsko ljubezen za velevažen faktor v človeškem življenju in si vsled tega prisvaja pravico razpravljati o njem tako, kakor o kakem drugem na našo usodo uplivajočem faktorju. To je tudi povod očitjanju, da nima realizem nikake etičke vrednosti, da demoralizuje ljudstvo in kar je še več takih prijateljskih očitjanj. Z dokazi tega svojega očitjanja še niso podprli, kajti faktum, da govore realisti o ljubezni bistveno drugače nego idealistiški naši predniki, to še ni dokaz, da je realizem tudi nemoralen. Saj so tudi stari Grki govorili o ljubezni vse drugače, nego na pr. Umek

že sedaj obravnavajo v deželnih zborih, je dolžnost deželnega zbora naše kronovine, da povzdigne svoj glas in brani narodne pravice. Samo nikakor ne sme v tem oziru hoditi dalje, kakor hodijo deželni zbori, v katerih je nemška večina, ker mi Slovenci sedaj nimamo najmanjšega povoda, da bi se poganjali za razširjanje delokroga deželnih zborov.

Pravilo za nas mora biti, da se deželni zbori imajo pečati pred vsem z narodno-gospodarskimi vprašanji. Dosti obširen delokrog imajo še v tem oziru. Le koliko je še storiti na Kranjskem za povzdigo kmetijskega in obrtnega stanu. Od vseh strani se čujejo pritožbe, da propada kmetijski stan in gotovo je prva dolžnost deželnega zastopa, da tukaj pomaga po svojih močeh. Narodno gospodarska vprašanja so gotovo tolike važnosti, kakor politična in noben poslanec se jih ne sme sramovati, četudi se z njimi tako lahko popularnosti ne pridobi nego s političnimi. Pravemu zastopniku naroda tudi ne more biti toliko na tem, da mu ploskajo poslušalci na galeriji, kakor na tem, da resnično koristi svojemu narodu. Narodno-gospodarska vprašanja so tudi v tesni zvezi z narodnimi, kajti narod, ki narodno gospodarski propade, se tudi ne bode izognil političnemu propadu. Zaradi tega pa danes izrekamo nado, da bodo naši zastopniki v deželnem zboru pred vsem vso svojo pozornost obračali narodnemu gospodarstvu in s čisto političnimi vprašanji se le toliko pečali, kolikor je neobhodno potrebno. Seveda, če bode tu ali tam zahtevala korist in čast našega naroda, da deželni poslanci povzdignejo besedo v kakem političnem vprašanju, bodemo jim zato tudi mi hvaležni, če pokažejo odločnost in neustrašenost, ali vendar naj bodo v taci vprašanjih previdni, da ne napravijo kacega nevarnega prejuda in če je le mogoče, naj se poprej o vsaki stvari skupno posvetujejo, da tudi starši in izkušenejši moške lahko povedo svoje mnenje, da potem kdo ne stori kacega nepremišljenega kora ka. V politiki se vsaka nepremišljenost rada maščuje.

Da je rajnki Bleiweis prečital ta članek, ne vemo, kolikokrat bi se bil v grobu obrnil! Članek „Novic“ obseza program, čisto nov program, s kojim naj bi se za vse večne čase pokopal federalizem v Avstriji. Kdor Slovincem kaj tacega piše, moral bi spodaj podpisati celo svoje ime, da bi svet vedel, je li pisal to star izkušen mož, kakor „Novice“ pri koncu svojega članka navajajo, ali pa kdo izmej mlajšega zaroda, ki o politiki veliko ne ume. Mi za svojo stran prav resno protestujemo proti „novemu“ programu naših „Novic“ ter hočemo prihodnjič o tem še več pisati!

Najnovejši čin koroških mogotcev.

Iz Globasnice, 3. marca. [Izv. dop.]

Borba za slovensko šolo na Koroškem postaja čezdalje bolj neznosna, kar nasprotniki naši, na čelu jim c. kr. deželni šolski svet, nam nikakor nočejo priznati naših pravic, ko so tudi nam koroškim Slovincem zajamčene po členu 19. državnih osnovnih postav.

Mej prošnjiki za slovensko šolo nahajala se je tudi naša občina, kateri se je pridružil tudi krajni šolski svet. Človek bi mislil, da se tem dvem korporacijam ne bode nasprotovalo, ker se je v

ali Slomšek, in vendar zato ne bo nihče trdil, da so bili moralno sprijeti.

Kdor uvaži vso to stvar dobro in brez predsodkov, se lahko osvedoči, da ima moderni realizem jako odlično etičko tendenco, zakaj smoter mu je pokazati, kakor v zrcalu, vse strani življenja, z namenom odpraviti, kar je gnilega in spraviti v harmonijo našo javno — puhlo in neresnično, — ter našo zasebno moralo. In to je gotovo najbolj vzvišeni smoter, ki si ga sploh kdo želeti more, ki se pa da le doseči, ako govori pisatelj odkrito in resnično. Z lepodonečimi ali praznimi frazami ni moči pomagati. Da je pisatelju časih govoriti o stvarih, o katerih dandanes sodimo, da so „kočljive“, kdo je temu kriv? Življenje našega verskonravno vzgojenega roda ni baš uzorno, a realist mora ustvariti pristno sliko tega življenja, ako hoče svoj namen doseči. Zato pa še nikakor ni nemoralen, obratno, usiljuje se nam uprašanje: Ali ni njega literarna resnicoljubnost uprav junaška? Fini Grki šteli so mej junaška dela Herkula tudi očiščenje Avgijevega hleva. Klasično to delo se je moralo zgoditi, naj so tudi voli tulili na vso moč. Oče bogov pa je zato poklical Herkula mej svojce!

prejšnjem času navadno povdarjalo, da se na prošnje starišev ali posameznih posestnikov ne more ozir jemati in so v to kompetentne jedno le občine in krajni šolski sveti.

Pri nas smo se tedaj ravnali po tem nasvetu, v resnici pa smo prejeli dne 27. februarja naslednji odlok, ki nas ni malo presenetil, in ti slove:

Z. 390/B. Sch. R.

An den Ortsschulrath

in Globanitz.

Der hohe k. k. Landesschulrath findet mit Erlass vom 13. Februar l. J., Z. 399, der mit dem h. a. Berichte vom 26. Dezember 1891, Z. 1881, vorgelegten, an das hohe k. k. Unterrichtsministerium gerichteten und von Hochdemselben dem hohen k. k. Landesschulrathe zur kompetenzmässigen Entscheidung zugefertigten Petition der Mehrheit des Ortsschulrathes und der Gemeindevertretung um ausschliessliche Einführung der slovenischen Unterrichtssprache an der dortigen Volksschule, resp. Umwandlung der utraquistischen (?) Schule in eine slovenische, keine Folge zu geben, weil der zweite schulerhaltende Faktor, der hohe kärntnerische Landesausschuss (!!) in Vertretung des Landes sich gegen Inhalt und Tendenz der Petition ausgesprochen hat.

Hievon wird der Ortsschulrath unter Offenlassung des Recurses, welcher hieramts binnen 14 Tagen, vom Tage der Zustellung an gerechnet, an das hohe k. k. Unterrichtsministerium einbringen ist, verständigt.

K. k. Bezirksschulrath Völkermarkt
am 21. Februar 1892.

Der Vorsitzende:

Webenau m. p.

Jednak odlok je prišel tudi na naše občinsko predstojništvo.

(Tu je bilo zaplenjenih petnajst vrst).

Ker bodo brez dvojbe jednak odlok dobile tudi vse druge občine in krajni šolski sveti, ki so prosili za slovensko šolo, treba jim je bilo dati nemudoma potrební pouk, da bodo vedeli, kako jim je v tej zadevi postopati, kadar jim dojde ta famozni odlok v roke. Vse to pa je ukrenil s čudovito hitrostjo slavni odbor našega slovenskega katoliško-političnega in gospodarskega društva v Celovcu, kateremu bodi na tem mestu izrečena naša najprisrčnejša zahvala.

Mi pa se sedaj šele nahajamo na pravem potu. Odnehali ne bodemo niti za las in skrbeti hočemo z vsemi postavnimi sredstvi za to, da se tudi nam Slovincem na Koroškem priznajo zakonite pravice. Ker se nam pa iz Celovca ni nadejati pravičnosti, stopati hočemo dalje! Trkali bodemo toliko časa, da se nam bode odprlo, in delali vedno in povsod neustrašeno na to, da ne postanemo podlaga tujčevi peti. Pravica mora zmagati! Udali se pa ne bodemo!

Dalje v prilogi.

Toliko o moralni vrednosti realizma sploh; sedaj pa še nekaj besed o baje nemoralni tendenci igre „Materin blagoslov“, katera se je že večkrat predstavljala na našem odru, ne da bi se bil kdo oglasil proti njej.

„Materin blagoslov“ je igra, v kateri je vsak prizor proračunjen kolikor toliko na unanji efekt, in zato nima nikake literarne vrednosti. Nemci imado za take igre kaj prikladno ime, zovejo jih „Rührstück“. Pisatelj nam je hotel pokazati, kakim nevarnostim je bila krepstna deklica izpostavljena za časa Ludovika XIV. — samo tedaj? — in kako premaga zvesta ljubezen vse ovire in uteče srečno vsem hudobnim nakanom. Nedolžna Marija je uzor krepstne deklice, komandér Boisfleur pa pravi tip izpridenega lahkoživca, kakeršni so trumoma trgali podplate po kraljevskega dvorca parketih. — Ta igra je jako fantastična in nič kaj prida, „zveržena“ je siloma, najmanj pa je realistična, akopram je pisatelj skušal tu in tam pokazati človeške navedbe, kakor je v resnici. To, kar nam je pokazal pisatelj, se je sicer morda res kdaj zgodilo kje, ali tako, kakor gledamo to na odru, vidi se vsakomur mej nami neverojetno. Kar pa ni verojetno, tudi ni

Politični razgled.**Notranje dežele.**

V Ljubljani, 7. marca.

Štajerski deželni agrarni svet.

Deželni odbor izgotovil je ves načrt za deželni agrarni svet. Po prvotnem načrtu mogli so imeti štajerski Slovenci večino v tistih podružnicah, kjer je prebivalstvo večinoma slovensko, a Nemci in nemčurji upirali so se tej nameri tako silovito, da je dež. odbor ukrenil spremeniti dotične položbe. Nemci še zdaj niso zadovoljni in pričakovati je, da se bodo v dež. zboru unele hude debate.

Češki deželni zbor.

Dne 3. marca začel je tudi deželni zbor češki svoje zasedanje. Deželni maršal pozdravil je poslušance kakor navadno; politične primese ni bilo v njega govoru. „Politika“, piše o dež. zboru pravi, da vzbuja to zasedanje večjo pozornost nego celo tisto, koj po sklepu punktacij. Tudi boj bode dosti hujši, ako bi po vlada razpustila deželni zbor, pokopala bi sama spravo, in sicer za vedno. — „Hlas Naroda“ prorokuje, da se bo v kratkem pokazalo, da mej češkimi strankami sploh nobene razlike več ni. Dal Bog, da se to obistini.

Malorusko gibanje.

Tekom lanskega leta prizadevali so si maloruski rodoljubi zjediniti vse frakcije v jedno jedino politično stranko. Vzlic požrtvovalnemu naporu mladomaloruske stranke se ta smoter še ni dosegel, kajti staromaloruska frakcija še ni storila ničesar, da ustreže splošni želji. Te dni predstavila se je metropolitu Sembratoviču posebna deputacija, proseč njegovega posredovanja, da se odpravi domači in narodu kvarni razpor. Metropolit je odgovoril, da bode zastavil ves svoj upliv v to, da se zedinijo vse maloruske frakcije na podlagi l. 1890 formulovanega programa.

Italijani v Tirolu.

Kakor znano, ostavili so lani italijanski poslanci tirolski deželni zbor samo zato, ker vlada ni hotela ničesar slišati o administrativni delitvi dežele. Pri zadnjih volitvah voljeni so bili razen čveterih samo poslanci, ki zagovarjajo popolno abstinenco, a tudi tisti štirje, katerim je do zmage pomogel škof Tridentški, pojejo samo tedaj v Inomost, kadar bodo v razpravi verska uprašanja. Da ta abstinenca ni v korist tridentskemu delu Tirolu, je umevno, sosebno še zato, ker bi se imele graditi nekatere nove železnice, za koje so posamne občine že veliko žrtvovala.

Baron Fejervary,

ogerski deželnobrambni minister, pozval je nekatere odlične svoje volilce k sebi ter jim izjavil, da iz političnih in strankarskih oziror ne more prevzeti državnozbornega mandata. Skoro ob istem času sklenili so liberalni volilci v Pečuhu, da bodo kandidovali barona Fejervarya namestu ministra Barossa, ki se je odpovedal mandatu, ker je bil izvoljen na dveh krajih.

Vnanje države.**Grška kriza.**

Gledé uzroka Delyannisovega prisiljenega odstopa se čujejo različni glasovi. Kralj je baje izrekel, da Delyannis težavnega finančijelnega položaja Grške ni umel, kar je pokazal s svojim odporom proti monopolizovanju tobaka. — Z druge strani se zopet čuje, da so Delyannisa uničile angleške spletke, ker je bil Franciji in Rusiji preveč naklonjen, dotim pripovedujejo danski listi, da je kralj odpustil Delyannisa zato, ker je ta kot vojni minister postopal s kraljevičem tako, kakor z drugimi oficirji, ne pa, kakor z dedičem krone. Vsakako pa to ne bo brez čutnih posledic in je kriza skoro neizogibna.

realistično. Jediní komandér Boisfleuri je človek; sicer grd, ostuden človek, ki išče zadostila slabim in gnusnim svojim instinktom, človek, kateremu ni nič sveto, ali venderle človek, kakersni so res živeli in kakersni živé še dandanes. „Slovenčev“ g. kritik priznava sam, da je imel pisatelj pravico predstaviti nam takega ubada, samo dve stvari sta vzbudili njega moralni gnev, kateremu je dal primerne duška.

G. kritik ni všeč govorjenje komandérjevo v tistem prizoru tretjega dejanja, ko leži Marija v nesvesti. To očitjanje je skoro smešno in zato ne bodemo nanj odgovarjali; kdor ima „Talijo“ pri rokah, naj prečita dotični prizor, osvedočil se bo, da govori Boisfleuri tako, kakor bi v taki situaciji mogel govoriti vsak človek, kateremu je kaka mlada deklica razumela živce; nespodobnega pa ni v teh besedah nič.

G. kritik sodi nadalje — in to je jedro njegovega poročila — da je nemoralen tisti prizor tretjega dejanja, v katerem skuša komandér Boisfleuri osvojiti si siloma nedolžno Marijo, a svoj nazor, da je nemoralna tendenca igre sploh, podpira s tem, da ne zadene komandérja nikaka kazen.

Italijansko ministerstvo.

Pred kratkim raznesla se je vest, da se bodo v italijanskem ministerstvu vršile važne premembe. Ta vest za sedaj še ni resnična, obistiniti pa se utegne pozneje. Vlada predložila bo sedaj zbornici jako važno predlogo glede železnic, in se nadeja ugodne rešitve te stvari, vzlic temu, da bo odpor proti tej predlogi zelo močan, kajti ta zakon oškodil bi nekatere postranske interese prav izdatno. — Čim bode ta predloga dogana, ostavili bodo ministerske sedeže Luzzatti, Blanca in Villari, ostal pa bode Rudini, ker ga ni nadomestiti, zakaj jedina za to sposobna moža, Crispi in Zaccardelli, sta politično preveč kompromitirana.

Novo francosko ministerstvo.

Javno mnenje se glede nepričakovane odstranitve Constansa še vedno ni pomirilo in tudi časopisi razpravljajo to stvar še vedno zelo obširno. Nekateri listi, ki so s Constansom v ozki zvezi, javljajo, da je „nenadomestni vojni minister Freycinet“ zakrivil, da je v vojaških skladiščih segnalo 800 tisoč parov čevljev. Neki drugi list javlja: Freycinet je obljubil Rochefortu, da bo odstranil Constansa, ako ga pusti Rochefort pri miru. Pri tem dogovoru posredoval je neki neaktivni državnik. Odkar je bila afera Turpin-Tripont, pustil je Rocheforte Freycineta res pri miru, in zato je zabeležena vest tudi verjetna.

Dopisi.**Iz Dola pri Ljubljani 4. marca.** [Izv. dop.]

Dolgo že nismo sporočili javnosti ničesar o gibanju našega bralnega društva. Boječ se, da nas prištejete preminolim, pojasnejo naj Vam te vrste, da društvo naše še živi in deluje, kakor prej. Napreduje ?? . Da ne nastopi poti k večnemu počitku, nam je porok vrli mož, vzgledni narodnjak, kateri nam načeluje ves čas društvenega obstanka z železno vstrajnostjo in z mirnim, razsodnim delovanjem. Hoteč mu pokazati svojo udanost in priznanje, volili smo ga vnovič ob novem letu jednoglasno predsednikom.

Čutili pa smo tudi potrebo prijateljskega sestanka, da se tem tesneje zvežemo in oklenemo društva. Naše društvo je priredilo 28. februarja t. l. veselico v Dolu v zasobnih prostorih g. Pevca, na kateri prijaznosti se omenjenemu gospodu srčno zahvaljuje naše društvo. Po točnem nagovoru predsednikovem došlim gostom, pričela se je prostovoljna dražba dobitkov. Igra je bila dokaj šaljiva in zabavna, dočim so bili dobitki zares lepi in praktični. Dobitka ni imelo društvo, razven nekaj malega, ker se je stvar tako upeljala, da bi se troški pokrili.

Iz srca smo obžalovali, da je gg. pevce in društvenike iz D. M. v Polji najbrže zadržalo slabo vreme, da se neso udeležili. Tu še ni bilo mogoče organizovati lastnega pevskega zbora, ker še ni vse tako, kakor bi moralo biti. Vender pa ne bodemo obešali vsega na veliki zvon, pozabiti hočemo v korist društva, preteklo in vse častne (?) prijimke, dokler bode le mogoče. Veselo pa je za naše društvo, da se tudi gg. Neslovenci v naši okolici radostno odzivljajo vsakemu povabilu iz spoštovanja do naše narodne stvari. Takih značajnih poštenjakov želimo tudi Ljubljancanom!

Občinska seja je jednoglasno sklenila, osnovati požarno brambo. Bog nam daj podvzetnih in delavnih mož, da se prekoristua ideja vresniči.

Iz Zagorja ob Savi 2. marca [Izv. dop.] Veselico, katero je priredil naš „Sokol“ dne 28.

Po našem mnenju je mogoče očitati kaki igri nemoralno tendenco le tedaj, ako spravlja na oder stvari, katere niso niti psihološko niti logičsko potrebne, tedaj, kadar jih spravlja na oder prav po nepotrebnem in zgolj iz veselja do njih „kočljivosti“ brez nobenega drugega povoda.

Ako merimo „Slovenčev“ kritiko po tem merilu, nam je priznati, da je zašel g. kritik na krivo pot. Pisatelj igre „Materin blagoslov“, hoteč nam predstavljati izpridenega človeka, moral je to tudi faktično storiti, kajti da nam je o njega izprijenosti samo pripovedoval, bi ne bil nikogar prepričal, ker je zgolj pripovedovanje na odru niti zadostno, niti sploh umestno. Do kritičnega prizora ne vemo, kakšen je komandér dejanski, ne vemo, česa je prav za prav sposoben, kolika je njegova strast, tu šele mu spoznamo glavo in srce, tu se prepričamo, da je res izpriden, da je „smrdljiv kozel“, kakor se je kaj dostojno izrazil „Slovenčev“ g. kritik. Ako bi bil pisatelj spravil kaj več na oder, moglo bi se mu reči, da je imel nemoralno nakano, a to, kar nam je predložil, je bilo potrebno

m. m., se sme po pravici imenovati najsijajnejšo do sedaj prirejenih. Udeležba bila je tako mnogobrojna, da so bili vsi prostori hiše gosp. Medveda prenapolnjeni.

Počastili so nas odlični gostje iz Litije, Šmartina, Hrastnika, Trbovelj, sv. Gotharda, sv. Lamberta itd. Igra „Nemški ne znajo“, katero so dobro igrali: gospica Vekoslava Kodra in gg. Lozej, Kapler, Poljšak, Gela, Steiner, Drnovšek, (ki je posebno dobro rešil svojo nalogo,) Škerlovnik in Šlibtinger, se je občinstvu zelo dopadla. Videlo se je, da vse gre, treba je samo dobre volje in spretnega vodnika, kakoršen je ravno starosta gosp. Medved.

Petje je bilo izvrstno, pevke in pevci pokazali so lep napredek. Ko bi slišali to petje Sokolovi nasprotniki, (katerih je danes prav malo) sramovali bi se svojega početja in preverjeni smo, da bi bilo tudi njim tako petje bolj všeč, nego sedanje v cerkvi.

Ob 11. uri pričel se je ples, pri katerem je svirala 12 mož polka nadvojvode Leopolda št. 53. iz Zagreba, po katero so, ker je bila Ljubljanska že oddana, reditelji temu večeru brzojavili, a ker niso dobili precej odgovora, peljal se je trgovec g. Ivan Müller prostovoljno na lastne stroške v Zagreb, kar je gotovo priznanja vredno in želeli bi bilo mnogo tacih mož!

Godba, na katero se je mlado in staro veselilo, igrala je izbornu neutrudljivo, dokaz, da se je mladina sukala do 11. ure dopoldne, kar se malokje pripeti.

Dame bile so v dražestnih toaletah, katere so si napravile za ta večer, ko je bilo ob jednom tudi slavnostno otvorjenje dvorane staroste gospoda Medveda, katero je prav ukusno okitil gospod Julij Ivanetič.

Kakor vselej, je tudi takrat gospa Medvedova skrbela za izvrstno postrežbo in gotovo vsacega zadovoljila. Z jedno besedo, bila je ta veselica, kakor že rečeno, sijajna in zapustilo jo je vse radostnega srca. „Sokol“ si sme zapisati ta večer z zlatimi črkami v svojo kroniko, kajti ostal bode vsem udeležencem nepozaben.

Iz Vinice 4. marca. [Izv. dop.] Dne 21. febr. priredila je bila naša Čitalnica predpustno veselico. Veselica je bila sijajna, bodisi glede uspeha ali pa obile udeležbe domačih in hrvatskih gostov.

Najprvo nastopili so čitalniški pevci ter zapeli pod vodstvom g. nadučitelja F. Lovšina tri pesmi. Pevci pokazali so, da je tudi Belokranjec zmožen petja in da so naši fantje nadarjeni pevci. Glede na kratek čas njih vežbanja smelo trdim, da so prav ubrano zapeli. Le tako naprej!

G. Josip Malešič (Zadolčan) deklamaval je pesen „Novi Svetnik“ po Gorazdu povoljno in upamo, da postane naši Čitalnici dobra moč glede deklamovanja in iger.

K sijajnosti veselice pa so posebno pripomogli č. gospod B. z gospo Bučarjevo in gospodično Jeršinovec z igranjem na gosli in kitari. Klasična skladba: „Sladki spomini“ od g. B., kakor tudi „Fantazija“ je občinstu popolnoma ugajala in je le-to izražalo prav živahno svojo zadovoljnost.

Razun domačih gostov prišlo je tudi več družih gostov iz Črnomlja in posebno mnogo s Hrvatskega. Bratje Hrvatje so, kakor vedno, tako tudi

za karakterizacijo delujočih oseb in torej tudi upravičeno.

Kako zastarele nazore ima „Slov.“ g. kritik o dramatičnih delih sploh, svedoči tudi očitjanje njegovo, da ne zadene komandérja nikaka kazen. Artur bi bil sicer lahko v dvoboju ubil komandérja, ali potrebno to ni, saj nima dramsko delo namena pokazati, da se dobra in slaba dela plačujejo časih tudi že na tem svetu.

Pohujšljivega ni torej — ako sodimo pravično — v igri „Materin blagoslov“ kar nič, kajti tisti prizor, ob katerem se je spodtikal „Slovenčev“ gosp. kritik, je dramatično potreben in psihološko upravičen, sicer pa tudi ne takšen, da bi mogel koga pokvariti. Občinstvo tudi ni ploskalo zato, ker je ta prizor baje pikanten, ampak zato, ker je Artur nastopil o pravem času in rešil Marijo; to ploskanje je bilo izraz etičnega zadoščenja in za jedno dokaz, da se ni nihče moralno pohabil vsled predidotegega prizora. Sicer pa velja tudi o takih prizorih to isto, kar trdi g. kritik o golih kipih na novem Ljubljanskem gledališču, da najde namreč ondu le slaba narav pašo za oči. Fiat applicatio!

M.
Malover

pri tej veselici pokazali, da jim ni le na jeziku sloga in bratska ljubezen do nas, ampak da jim živi tudi v srci.

Po dokončanem vsopredu smo z govori in napitnicami dajali duška svojim čustvom, vspodbujali se na delo in krepili bratsko sloga, dokler ni mestna godba, katera pod svojim novim kapelnikom lepe napreduje, zaigrala prvi valček in pozvala plesalke in plesalce na ples. Lahkih nog vrtilo se je veselo občinstvo po okrašenih dvorani skoraj do ranega jutra.

Žar jutranje zore nas je razdružil in „rokaje se“ želeli smo si: da se v kratkem zopet sestanemo na čitalniški zabavi.

Iz Jesenic 4. marca. [Izv. dop.] Blagodejno uplivajo dandanes razna društva po naši mili domovini, ker budijo narodno zavest. Vsako društvo izven mest širi tudi neposredno omiko mej prostim ljudstvom. Sme se reči, da so društva šole za odrasle. Želeti je, da se prav mnogo društev osnuje zlasti po naših mejnih krajih. V zadnjih letih ustanovlja se prav mnogo ognjegasnih društev, kar je vse hvale vredno. Tudi pri nas v radovljiškem okraju so vse požarne brambe iz najnovejše dobe. Letos pa tekmuje „Dolinci“, kje bi se poprej ustanovilo takšno društvo. Tako se je ustanovilo imenovano društvo na Dovjem, na Savi fužinsko in na Jesenicah jeseniško, kojega pravila so še pri vladi. Začasni odbor (gg. Hrovat, Korošec, Podpečnik, Repe, Treven, Schrey.) prireja veselice, ter skuša na ta način pridobiti si gmotnih pripomočkov. Prva veselica v jeseni dala je čistega dobička nekaj nad petdesetak, a zdaj druga pa blizo stotak. Vidi se iz tega, da je ljudstvo splošno uneto za dobrodelno stvar ter da ima razum za vseobčne koristi. — Da je pa gmotno stanje veselice tako dobro izpadlo, moram omeniti, da so tudi g. uradniki kranjske obrtne družbe pripomogli k sijajnemu uspehu. — Nekateri občani so bili v pričetku mnenja, da ni potreba požarne brame tu, ker je že na Savi, toda zadnjič so se lahko prepričali pri požaru Žumrovega dimnika, da bi bilo lahko že pol Jesenic v ognju, predno bi prišla pomoč s Save. Bilo je pa ob 1. uri popoldan in je 10 minut bilo plat zvona, vender se na Savo ni slišalo nič. Kaj pa bi bilo, ko bi se kaj takega pripetilo po noči? Le pridno nadaljujmo pričetno delo in ne strašimo se stroškov. Z družinami močmi se vse doseže. Še nekaj taci veselice kakor zadnjič, pa imamo denar za brizgalnico. Tudi se bode, vsaj upamo, s prošnjami pri raznih korportcijah kaj podpore dobilo, le ne obupati. Mej tem pa naj nas čuva in obvaruje nesreče sv. Florijan.

Hvalevredno je tudi omeniti, da so priredili tovarniški g. „verkmojstri“ veselico v turistnem hotelu, koje čisti dobiček je bil namenjen v res blag namen, revni šolski mladini jeseniški v podporo. Tudi tu je svirala tovarniška godba, gostov došlo je precejšnje število, tako, da so bili spodnji prostori popolnoma zasedeni. Čistega dobička je bilo nekaj nad štirideset goldinarjev, koji znesek se je oddal predsedniku krajnega šolskega sveta gosp. Klinarju. — Želeti je, da bi se kaj sličnega vsako leto priredilo, ker revčki so nekateri zlasti otroci udov in pa sirote. Vsaj ti nam bodo hvaležni. — Omenjati moram slednjič še bolj še veselice, rekel bi „elite bal“, koje se je vršila pustni ponedeljek v prostorih g. Schreya. Sobe za goste so bile res prav ukusno olepšane z raznimi zastavami in zelenjem. Povabilu odzvalo se je precejšnje število gospodov, kakor tudi dam. Počastili so veselico tudi nekateri gostje iz Radovljice, Lesec in iz Javornika. Gotovo bi bilo gostov še več došlo, ko bi bilo vreme nekoliko bolj ugodno. Terpsihoro častilo je nad dvajset parov. Vsak pa, kdor se je udeležil zadnje veselice, pritrdil mi bode, da se je družba, kolikor so pripuščale krajevne razmere, dobro zabavala in to je bil tudi namen.

Iz Črne na Koroškem, 6. marca. Ker smo tudi pri nas odposlali prošnjo za slovensko šolo, je to strašno razjezilo naše nemške sršene. Zato je zletel neki sršen v Celovec v „Freie Stimmen“ od 11. febr. in zopet v drugič v številko od 27. febr. t. l. ter mislil na ta način svoje strupeno želo v naše meso zasaditi. Pa prav nesramno je, da je rabil dopisnik same laži, na katere se nam skoro ne zdi vredno odgovarjati. Malovredni se zdijo dopisniku podpisi štirih rudokopov, akoravno so posestniki. Za tako stvar nimajo tako bolj revni naši Slovenci nič veljave, kadar se pa bliža volitev za deželni in državni zbor ali v občinski odbor, tedaj je pa vsa druga glorijska. V takem času nem-

skutarjem nobena bajka ni presmrdiva, da bi ne utaknil jeden ali drugi svoj nos v njo. In kako ponižni se tedaj; nobena stara baba jim ni preraztrgana, da bi jo ob času volitve ne obiskali, samo da bi le dosegli svoj zaželjeni namen. Ko pa volitev mine, mine tudi ponižnost in potem se nas izogibljejo, kolikor in kjer le morejo. Zato bodite Slovenci pametni ter odženite ob času volitve te nemčurje od sebe, češ, saj naša beseda ni nič vredna, ker smo samo knapi.

Nadalje trdi dopisnik tudi, da so bili podpisalci zapeljani, da niso vedeli, zakaj so se podpisali. Temu moramo odločno oporekati, ker to ni res; vsakemu se je prošnja prej prebrala, predno da jo je kdo podpisal. Trdi tudi, da je bilo pet podpisov ponarejenih, kar je grda laž. Res, da takrat pri preiskovanju štirje niso več vedeli, za koga se gre in kaj so podpisali, ker so že pozabili. Ali Jurij Kordež je že čez jedno uro prišel nazaj v občinski urad, ker je zvedel, da se tiče to izpraševanje prošnje za slovensko šolo, kar pa pri naših nemčurjih ni nič več veljalo. Drugi dan sta šla v urad zopet Martin Kovač in Janez Dlobst, da bi bila zadevo razjasnila in potrdila, da sta se res podpisala, ali tudi ta dva sta morala zapustiti občinsko hišo, ne da sta kaj opravila. Župan pa se je potem proti nekemu krčmarju izrazil, da zaradi teh ljudij ne bode protokola „ferderbal“. Iz navedenega častiti čitatelji lahko sami razsodijo, kako se pri nas na Koroškem postopa in s kakimi sredstvi se dela javno mnenje.

Zdaj, ko se za našo občino bližajo občinske volitve, želeli bi naši nemčurji, ker dobro vedo, da bodo sijajno podlegli, skleniti z nami kompromis, za katerega se v potu svojega obraza trudi tudi naš župnik Centrih kot slovenska izdajica. Ali ne bojte se! Mi smo svoje nasprotnike dobro spoznali in zdaj se bomo borili za svoje pravice, ker hočemo biti gospodarji na zemlji naših očetov, ne pa hlapci privandranih tujcev. Da pa to dosežemo, delati hočemo z vsemi močmi na to, da bode Slovenec na svoji zemlji sam gospodar, ne pa podlaga tujčevi peti.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Sobotno številko našega lista zaplenilo je državno pravdnštvo zaradi kratkega odstavka v članku „Najnovejši čin koroških mogotcev.“ Današnja številka ima prilogo.

— (Deželni zbor kranjski.) Druga seja deželnega zbora bo jutri v torek ob 10. uri dopoludne.

— (Štajerski deželni zbor) imel je prvi dve seji. Izmej slovenskih poslancev voljeni so v odseke: v finančni odsek g. dr. J. Lipold, v peticijski odsek g. dr. Dečko, v deželno-kulturni odsek g. dr. Radey, v občinski odsek g. dr. Sernec, v železniški odsek g. M. Vošnjak. Bode li kak Slovenec dobil izpraznjeno mesto v deželnem odboru, bomo videli. Pravico imajo pač do tega, a težko, da bi nemški liberalci se skazali pravične. Liberalci kandidujejo za to mesto dr. Reicherja, ki se je bajž že odpovedal državnoborskega mandatu. Radovedni smo, kako se bodo pri tej priliki včrli naši ljubi zavezniki, konservativni Nemci.

— (Koroški deželni zbor) imel je že dve seji, dne 3. in 4. t. m. Pri volitvah v odseke pokazali so zopet koroški Nemci svojo politično strast. Izmej dveh slovenskih poslancev volili so samo g. Murija v verifikacijski odsek, posl. Einspielerja pa so zopet ostentativno prezrli. Naj le postopajo nadalje tako nestrpno, to bode le oči odprlo koroškim Slovencem, česa se imajo nadejati od taci zagriženih nasprotnikov, ki ne spoštujejo niti najnavadnejša pravila politične dostojnosti.

— (Nj. V. cesarica Elizabeta) peljala se je včeraj zjutraj ob polu osmi uri v Miramare in se mudila na tukajšnjem kolodvoru 15 minut. V Miramaru ostane cesarica kakih osem dni. V nekaterih dneh odpelje se tudi Nj. V. cesar v Miramare.

— (Osobne vesti.) Iz Gradca se nam piše: Vlada je pozvala našega rojaka, g. Frana Hubada, profesorja na I. deželni gimnaziji v Gradcu, v ministerstvo za uk in bogočastje. Poziv velja provizorično na jedno leto. Prof. Hubad je že dobil od tukaj odpust ter se je danes odpelj na Dunaj.

— (Umrl je) v soboto zjutraj ob 3. uri po dolgi bolezni primarij deželne bolnice, ces. svetnik

dr. Fran Fuchs, v 70. letu svoje starosti. Pogreb je bil včeraj; udeležilo se ga je jako mnogo odličnega občinstva.

— (Gosp. dr. M. Hudnik) otvoril je v Ljubljani svojo odvetniško pisarnico. Novi advokat je znan kot spreten pravnik in odličen narodnjak. Gosp. dr. Hudnika pisarnica je v Gospodskih ulicah št. 19, kjer je bila nekoč pisarnica pokojnega dr. Zarnika, pri katerem je dr. Hudnik služboval nekaj let kot koncipijent.

— (Reorganizacija mestnih uradov.) Iz meščanskih krogov se nam piše: Kakor prava pravcata morska kača, ravno tako vleče se reorganizacija občinskih uradov! Od leta na leto se preklada in odlaša ta pereča zadeva, ali razun da tu ali tam kateri mestni odbornik pri seji kaj popraša, in še to „zavoljo lepšega“, ostane vse pri starem. Povsod se uradnikom zboljšajo plače — posebno sedaj, ko je vse tako drago!! — le v mestni hiši se nič ne gane, tu ni nikogar, da bi imel le nekoliko srca do uradnikov, kateri so — razun par novo nastavljenih — mej vsemi uradniki v Ljubljani najslabše plačani.

Dostavek uredništva. Znano nam je iz zanesljivega vira, da se v finančnem odseku mestnega zbora vrše prav marljivo posvetovanja o reorganizaciji mestne blagajnice in mestnega knjigovodstva. Dotični načrt je že gotov in se bode v kratkem predložil mestnemu zboru. Ako ga mestni zbor osvoji, kar je v interesu uprave vsekakor želeli, potem ne bode nikacega zadržka več, da se ad hoc voljeni odsek ne zavzame za reorganizacijo tudi vseh ostalih magistratnih uradov. Potem takem smejo mestni uradniki pričakovati, da se ta zanje tako važna zadeva reši do konca tekočega leta.

— (Slovensko gledališče.) Kako ve ceniti slovensko občinstvo velike zasluge kapelnika „Dramatičnega društva“ g. prof. Gerbiča, pokazalo je včeraj. Gledališče bilo je razprodano do zadnjega prostora, beneficijant pa je bil vsprejet z burnim ploskanjem. V imenu pevcev in pevk izročila je gospdč. Nigrinova s kratkim nagovorom beneficijantu krasno latorjevo liro z narodnimi trakovki nakičeno. Odlomke iz Verdijeve opere „Trovatore“ peli so g. Gerbičeva (Azucena), gđč. Daneševa (Leonora) in gosp. Bučar (Manrico) prav dobro. Reči moramo, da smo se malo bali čitaje, da se bode prvokrat na našem odru predstavljaj scenično večji odlomek iz svetovnoznane dramatične opere Verdijeve. Da je ta prvi poskus izpadel tako častno in dostojno, za naše razmere smemo reči celo izborno za to gre prva zasluga neumorni delavnosti beneficijanta, potem pa našim pevskim močem. Gospdč. Daneševa pela je posebno dobro veliko arijo pred ječo in ji je občinstvo prav zaslužno izražalo živahno svoje odobrenje. Arija leži ji nekako posebno dobro v glasu. Ker spada „miserere“ mej najboljše točke Verdijeve opere, je naravno, da je tudi včeraj dosegel največji uspeh. Gosp. Bučar pel je svoj del za sceno tako dovršeno in z lepim fraziranjem, da je ganil vse poslušalce, g. Daneševa bila je izborna tudi v tej točki in zbor izvršil je svojo nalogo prav lepo, tako da je bil uspeh te brilantne glasbene točke, ki je bila jako dobro študirana, prav dovoljen. Scene in duet iz drugega akta izvršila sta g. Gerbičeva in g. Bučar prav dobro, akopram spada mej manj hvaležne, posebno prvi del. Tudi njima izražalo je občinstvo svojo zadovoljnost. Velika scena in tercet v ječi izvršila se je prav dobro. Gospa Gerbičeva pela je prav ljubko pesmico „v naše gore“ in g. Bučar odlikoval se je s prav dovršeno „mezza voce“ v konečnem tercetu pa s precej ognjevitim izrazom proti g. Daneševi, ki je prav uspešno popolnjevala tercet. Z jedno besedo, prvi poskus izpadel je prav srečno in občinstvo bilo je prav zadovoljno. Strogi kritik bi pač morda omenil jedno ali drugo, ali za naše razmere moram reči, da je bil ta poskus prav srečen in časten in čestitamo gosp. beneficijantu na lepem uspehu prav iz srca. Občinstvo pokazalo je z burno svojo pohvalo, da je bilo izredno zadovoljno in želi, da se kmalu ponavlja ta predstava. Tudi g. Gerbičeva in g. Daneševa dobili sta krasna šopka. Opereta „Mornarji na brod“, o kateri smo že govorili obširneje zadnjič, predstavljala se je prav gladko in živahno v vseh točkah. — Bil je to za vse jako lep in zanimiv gledališki večer, kakor jih želimo še več. — i.

— (Slovensko gledališče.) Kakor čujemo, bode dne 19. marca benefica opernega pevcu g. Franca Bučarja. Ponavljala se bode ta tisti dve dejanji iz „Trubadurja“, kateri smo sinoči občudovali, vrh tega se bode pa pelo še jedno dejanje iz priljubljene opere „Les dragons de Villards“, znane tudi pod imenom „Puščavnikov zvonček.“

— (Deželna razstava kranjska.) Letos praznuje c. kr. kmetijska družba svojo 125letnico, drugo leto bode po sklepu občnega zbora osnovala splošno deželno razstavo v Ljubljani. Centralni odsek družbe je naprosil deželni odbor, da ga podpira pri izvrševanju tako važnega podjetja in voli dva člana v izvrševalni odbor. Deželni odbor, pozdravljajoč z veseljem sklep občnega zbora, je zagotovil svojo pripomoč in volil g. dr. J. Vošnjaka in dr. A. Schafferja kot člana imerovanega odseka.

— (Prepovedani lovski čas) za divjačino po zakonu za Kranjsko z dne 22. avg. 1889 je: Za jelene samce in damjake; košute jelenov in damjakov, za njih jelenčke in košutice; divje kozle, divje koze, divje kozličke in divje kozice; srnjake, srne, srnjačke in srnice; poljske in planinske zajce. Za divje peteline, divje kokoši, ruševce in ruševke, fazane, gozdne, bele, planinske in poljske jerebice, prepelice in velike divje race.

— (Obrtniki,) ki so meseca svečana t. l. pričeli izvrševati v Ljubljani obrte: Anton Reiser, na Marije Terezije cesti št. 10, krojaški obrt; Frančiška Bratuš, na Karlovi cesti št. 22 in Cecilija Kadunc, v Frančiškanski ulici št. 6, mala kramarija; Karol Schaffner, v Florijanskih ulicah št. 32, pilarski obrt; Ivana Keber, na Kongresnem trgu št. 16, kramarija z drobnim blagom; Fran in Ivan Peterca, na Dunajski cesti št. 31, z deželnimi produkti.

— (Vreme.) Že tri dni imamo prav lepe solne dneve, a upravo zimske, kajti ledena burja zmrazila je zrak tako, kakor da bi bili v Božiču, ne pa že na pragu spomladi. Čez dan pa je vendar solnce nekoliko otajalo ledeno odejo.

— (Dekliško šolo v Kranji,) ki ima zdaj samo dva razreda, namerava okrajni šolski svet kranjski razširiti v štirirazredno. Deželni odbor pritrtil je temu predlogu, ker na vsem Gorenjskem ni razum samostanske šole v Loki nobene štirirazredne dekliške šole in bi Kranjsko mesto vsaj nekoliko bilo odškodovano za veliko izgubo, ki jo trpi valed odprave gimnazije.

— (Radovljisko učiteljstvo) priredi koncert v soboto dne 12. marca 1892. l. s prijaznim sodelovanjem gospic Aleksandrine Logerjeve, Celestine Roblek-ove in Minke Homann-ove v šolskem poslopju v Radovljici. Vapored: 1. Fr. pl. Suppé: Overtura k operi „Pique Dame“ za klavir (čveteroročno), gosli in violoncel. Igrajo gospici C. Roblekova in A. Logerjeva in gospoda H. Podkrajšek in J. Piancki. 2. Joh. Brahms: Ogerski plesi št. 6. Na klaviru čveteroročno svirata gospici M. Homannova in C. Roblekova. 3. Fr. S. Vilhar: „Mornar“, samospjev, poje gospod J. Piancki; na klaviru spremlja gospica A. Logerjeva. 4. Aleksander Fesca: Trio za klavir, gosli in violoncel; igrajo gospica A. Logerjeva in gospoda H. Podkrajšek in J. Piancki. 5. Fr. Chopin: Valse brillante (op. 34 št. 1). Na klaviru igra gospica C. Roblekova. 6. C. Kamerlander: „Der Musketier“, samospjev, poje gospod J. Piancki; na klaviru spremlja gospica A. Logerjeva. 7. Fr. Schubert: Marche Militaire za klavir (čveteroročno), gosli in violoncel. Svirajo gospici C. Roblekova in A. Logerjeva in gospoda H. Podkrajšek in J. Piancki. Cena prostorom: Sedež 1. do 4. vrste 60 kr., sedež 5. do 8. vrste 40 kr. Ker je čisti dohodek namenjen ustanovitvi šolarake knjižnice, se preplačila hvaležno vsprejemajo. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Semenj.) Valed odluka visoke deželne vlade za Kranjsko od 13. januarja 1892., št. 14370 ex 1891. se dovoljuje v Višnjigori na dan sv. Neže, t. j. 21. prosinca nov živinski semenj.

— (Iz Št. Petra na Notranjskem) se nam piše: Vrinila se je v letošnji pratiki za nas jako neprijetna pomota. Postavila nas je na Primorsko. Ako bereš semnje v pratiki, našel bodeš, da so vsi štirje semnji v Št. Petru vpisani na Primorskem namesto na Notranjskem. Na ta pogrešek opozorimo vse tiste, kateri se za semnje zanimajo ter prosimo, da bi tudi drugi časniki občinstva na to pomoto opozorili blagovolili. Letos bode prvi semenj tukaj dne 17. marca. Nadejamo se, da se bode zadosti lepe živine prignalo, s katero

se Pivčanci zares ponašati zamorejo. Pričakujemo pa tudi, da bode železniški vlak primerno število živinskih kupcev pripeljal.

— (V Dobrlivesi, v Pliberku in Velikovu na Koroškem) so nemškutarji zelo poparjeni in nevoljni, ker imajo Slovenci sedaj dve občini v tem okraju popolnoma v svojih rokah. Tolažijo se s tem, da bode morda potem bolje, ko se preseli sedanji Štebenski velezaslužni g. župnik Gabron na svojo novo župnijo v Skočidol pri Beljaku, ker ta mož stekel si je za probujbo Slovencev v Podjurski dolini neizmernih zaslug in je našim nasprotnikom hud trn v peti. Pliberški agrarni komisar baron Myrbach je že skušal Globasniškega župana premotiti s tem, da mu je očital, da ni prav, ker so si oskrbeli novega tajnika in bodo pričeli slovensko uradovati, kajti na to tiščijo le duhovniki in nihče drugi. Globasniški župan se pa tega gospoda barona ni čisto nič ustrašil, nego mu je kratko odgovoril, „da nekdo mora začeti“. „Glejte,“ pravi na to nemški uradnik, kateremu pa slovenski kruh jako dobro diši, „ko bi Vi nemški ne znali, bi ne mogli niti župan biti.“ „O prosim,“ odvrne župan, „pri županstvu je prvo, da je človek pošten in zanesljiv. Pri nas se ne upraša, je li zna kdo nemški ali ne. Prihodnjic je tudi lahko kdo izvoljen, ki ne zna nič nemški; glavna stvar je, da dobro in pošteno gospodari.“ Kakor vidite, se je priprost slovenski kmet dobro in s pravimi besedami odrezal ohojemu „plemenitemu“ nemškemu mladeniču, baronu Myrbachu. Slava odločnemu slovenskemu županu! Le še večkrat tako in bolje se nam bode godilo!

— (Poštarska modrost.) „Slov. Gosp.“ pripoveduje nastopno dogodbo, ki bi bila prav smešna, če bi ne bila ob enem jako čuden in žalosten dokaz naših razmer: Od sv. Petra nižje Maribora se je dalo na pošto v Mariboru pismo „v Smolnik pri Rušah“. Na c. kr. pošti v Mariboru pa niso znali, kje da so Ruše, ampak so poslali pismo na — Rusko in tako je hodilo pismo celih osem dnij po svetu, dokler je prišlo v prave roke. V slabih treh urah pa pride človek od sv. Petra v Ruše. Kaj ne, da je c. kr. pošta v Mariboru nagla? Take dogodbe neso redke, le malokdaj se prijavljajo. Zahtevati bi se pa vendar le moralo, da se take nerednosti ne godé.

— (Tržaško podporno in bralno društvo,) ki je imelo svoj redni občni zbor včeraj, v nedeljo dne 6. marca popoldne ob 3. uri v društvenih prostorih, razposlalo je sedaj svoje letno poročilo. Do konca preteklega leta imelo je 137 bolnikov v podpori in izplačalo 1758 gld. 26 kr. podpore, 55 gld. 20 kr. bolničnice, 70 gld. 40 kr. porodnine, 55 gld. pogrebne, 289 gld. 92 kr. za zdravila in 245 gld. 79 kr. za zdravnike. Navzlic temu kaže bilanca 97 gld. 15 kr. prebitka, pri splošnem premoženju pa dobiček 80 gld. 46 kr. Članov je bilo 328, umrli so 3, izbrisalo se jih je 61, ostalo jih je torej koncem leta 264. Na novo pristopilo jih je 48, skupno število znaša zdaj torej 313. Odbor je imel 30 sej, občna zbornica bila sta 2. Poprava pravil se je potrdila in uredile tednine in dnevne podpore. Zdravniku g. dr. Turku izrekla se je zahvala za njegov desetletni trud v prid društva. Najelo se je novo lepše stanovanje. Bralni oddelk se je zopet oživil in šteje nad 30 članov. Društvena knjižnica šteje 300 zvezkov. Društveni veselični odsek podaril je društvu glasovir, vreden 130 gld., za kar se mu izreka najtoplejša zahvala. Veliki ples na korist društvene blaginje je vrgel čistega prebitka 63 gld. 65 kr. Konečno izreka poročilo hvalo vsem osebam in časopisom, ki so podpirali društveno delovanje.

— (Žrtev ljubosumnosti.) Iz Kopra se nam piše: Na pustne nedelje večer se je v našem mestecu dogodilo nekaj povsem nenavadnega, kar je vzbudilo veliko senzacijo. Pravoslovec Ivan Calogiorgio imel je s hčerjo nekoga tukajšnjega kavararja, Marijo Tomažič, delj časa ljubezensko razmerje, katero ni ostalo brez vidnih posledic. Zadnje mesece zapazila je Marija Tomažič, da se je nje ljubovnik ogiba in to jo je zelo užalostilo, kajti slutila je, da jo misli Calogiorgio ostaviti. Skušala je to in ono, da bi Calogiorgio nase navezala, a ker se ji to ni posrečilo, začela je misliti na maščevanje. V nedeljo zvečer šel je Calogiorgio na ples; na nekem samotnem kraju ustavila ga je Marija Tomažič in ga z britvijo ranila tako močno, da se je onesvestil. Ko je videla dekle, da se je zgrudil Calogiorgio, nesla ga je sama, z izrednim

naporom sveh svojih močij, do bližnje lekarne. Rana Calogiorgia je sicer težka, a ni nevarna. Dekle je bila po napadu kakor blazna; odvedli so jo v zapor.

— (Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaji priredi dne 9. marca svojo sedmo redno zbornico. Na dnevnem redu je: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Berilo: Radivoj Poznikov „Slavjanski almanah“ in ideja permanentne „Matice slovanske“, čita stud. iur. Vilko Maurer. 4. Slučajnosti. Začetek ob 1/8. uri na večer. Lokal: Kastners Restauration „zum Magistrat“ Lichtenfels-gasse št. 3. Slovanski gostje dobro došli.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. marca. Cesarica odpotovala za nekaj dni v Miramare.

Praga 4. marca. Člani češko-ameriškega šolskega društva pozvali so dr. Ed. Gregra v Ameriko, da tam predava o političnem stanju na Češkem.

Črnovci 4. marca. Priprave za nove volitve v deželni zbor se delajo prav živahno. Zvršiti se imajo do 11. aprila, da se še pred zasedanjem državnega zbora snide deželni zbor, potrdi volitve in voli deželni odbor.

Lvov 4. marca. Iz okraja Saybuškega se poroča, da je beda mej prebivalstvom jako velika. Še večja beda je v okraju Biala.

Beligrad 4. marca. V novi vojaški listi se kralja Milana ime ne nahaja več mej generala.

Sofija 4. marca. Vlada hoče zopet v Carigradu zahtevati, da se jej izroče nekateri izseljenci. Mej njimi je posebno neka ženska imenovana Filaretova, ki baje dela preglavico bolgarski vladi.

Peterburg 4. marca. Ministerski svet je sklenil zgraditi več novih strateških železnic v guberniji Volinjski in Podolski.

Carigrad 4. februarja. Patrijarh poslal je svojega glavnega tajnika Aleksandridesa v posebni misiji v Moskvo in Peterburg. Bržkone je ta misija v zvezi z uprašanjem o makedonskih škofih.

Darmstadt 5. marca. Nadvojvodo predvčeranjim zadel mrtvoud. Desna polovica telesa ohromela.

Carigrad 5. marca. Nelidov protestoval pri porti proti članku „Svobode“ o smrti Vukoviča, ker članek žali Rusijo in porto.

Praga 7. marca. Klub konservativnih velikih posestnikov sklenil je predvčeranjim izjavo, da se drži zavezi, katere mu nalaga sprava, ker bi pa sedanji deželni zbor spravo gotovo odklonil in bi to bilo nevarno in za naradni mir škodljivo, smatra kot svojo patrijotično dolžnost, da deluje na to, da se odgodijo v deželnem zboru razprave o pravih predlogah.

Zagreb 7. marca. Pjevačko društvo „Kolo“ izabralo je u jučerašnji glavni skupščini slavnoga skladatelja Franju Serafina Vilhara svojim začasnim članom.

Razne vesti.

* (Novi krvnik.) Za mesto krvnika na Dunaji oglasilo se je 115 prošnikov, kateri vsi so imeli prav dobra spravevala in potrdila svoje spretnosti. Imenovan je bil brat prejšnjega krvnika, Alojzij vitez Seyfried, ki je deloval doslej v Bosni.

* („Peljite me v mrtvašnico“) rekel je te dni na Dunaji mlad, elegantno oblečen gospod fjakarju in sedel v voz. V tistem hipu, ko je voz dospel na določeno mesto, čul je fjakar strel; pri-skočil je nemudoma, a čudni pasazir je bil že mrtev.

* (Na vsem balkanskem polutoku) zapadel je zadnje dni visok sneg.

* (Smrt na kazen v Švici) se že 25 let ni izvršila. Te dni bil je usmrčen v Luzernu neki Italijan Ferdinando Gatti iz Monze v Italiji zaradi umora.

* (Škof mej razbojniki.) Te dni umrl je škof v Ajaccio na Korsikem otoku. Nedavno zajeli so ga razbojniki blizu mesta Bavia ter ga odvedli v gozd, kjer je moral ostati celih osem dni. Mej tem spovedovali so se razbojniki vsak dan, nekateri celo stopili v zakon in potem so izpustili škofa z vso častjo.

* (Prijetelj konjskega mesa) imeli so te dni v Parizu veliko pojedino, pri kateri se je zavžilo izključno meso konj, mul in oslov. Hvalila se je v naidušenih govorih dobrost tacega mesa, ki si ji pridobilo mnogo prijateljev, ker je po ceni. V Parizu je zdaj 194 konjskih klavnic, ki so v preteklem letu prodale meso 21.231 konj, 61 mul in 274 oslov.

* (Anarhisti v Barceloni) hoteli so položiti petarde v poslopje nemškega konzulata. Policija zaprla je štiri anarhiste.

* (Ponesrečil je) v San Remu bivši ruski vojni minister, general grof Wielhorsky. V hotelu Bellevue vozil se je v vzdigovalnem stroji v tretje nadstropje. Ko je hotel izstopiti, stopil je na nasprotno stran in padel v prazni prostor ter obležal takoj mrtev.

* (Velikansk strajk.) Kot protest sklenjenemu znižanju mezde v rudnikih Durhamskih na Angleškem bode po sklepu narodne rudarske zveze dne 12. t. m. na vsem Angleškem ustavilo 250.000 rudarjev delo. Dne 16. t. m. bode shod, ki bode določil, kako dolgo naj traja ta velikanski strajk.

Listnica uredništva:

Gospodom dopisnikom iz Gorice in okolice: Dopisi, ki se bavijo z urednikom „Nove Soče“, g. Gabrščekom, služijo nam v informacijo, a v listu jih ne bomo priobčevali. Zanašamo se namreč na to, da bodo rodoljubje Goriški sami določili pravo tudi glede g. Gabrščka.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoij = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristno so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarne „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Eeke der Spiegel- und Plankengasse.** — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (1—17)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Slavni odbor družbe sv. Mohorja je podaril knjižnici tukajšnje obrtno-nadaljevalne šole 49. g. dr. Fr. Zbašnik, c. kr. okrajni komisar v Kamniku, pa 26 knjig. Podpisanece so darovaljema za ta dar najiskrenejše zahvaljujeta.

V Kamniku, dne 4. marca 1892.

Jos. Močnik,
načelnik obrt. šol. odbora.

Val. Burnik,
šolski voditelj.

Tuji:

5. marca.

Pri **Maličih:** Hamerer, Tauhauser, Maikus, Polzer, Blumenkranz z Dunaja. — Padar iz Gradca. — Resch iz Gorice. — Kuhn iz Celja. — Brettschneitter, Gaidta iz Rudolfovega.

Pri **Stenu:** Gellis, Tallian, Heilbronner, Henkel z Dunaja. — Stachler iz Trsta. — Schnabl iz Gorice. — Dr. Burger iz Kočevja.

Pri **bavarskem dvoru:** Schmidtberger z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

1. marca: Viljem Pruckmayer, mizar, 44 let, Poljanski nasip št. 50, erysepelas. — **Franciška Sluga,** delavčeva hči, Strelške ulice št. 11, jetika.

2. marca: Leopold Logar, delavskega nadzornika sin, 4 mesece, sv. Martina cesta št. 20, conadiones. — **Amalija Friškovec,** delavčeva hči, 7 mesecev, Strelške ulice št. 11, jetika.

4. marca: Marija Bezljaj, mizarjeva žena, 70 let, Trnovske ulice št. 6, influenza. — **Marija Mohorčič,** delavčeva žena, 38 let, Kolodvorske ulice št. 16, jetika. — **Uršula Cimerman,** bajtarica, 51 let, Illova št. 41, pljučnica. — **Karol Perušek,** meščan, 82 let, Križevniške ulice št. 9, marasmus.

5. marca: Viktorija Derganc, brivčeva hči, 2¹/₂ leta, Gradišče št. 13, pljučnica. — **Franc Južina,** delavčev sin, 2 meseca, Poljanska cesta št. 51, jetika.

V deželni bolnici:

29. februarja: Reza Primc, delavka, 24 let, febris septica.

1. marca: Janez Primožič, črevljar, 33 let, jetika.

4. marca: Meta Jelovšek, delavka, 41 let, jetika.

5. marca: Marija Slabajna, gostija, 80 let, emphysema pulm.

Loterijske srečke 5. marca.

V Trstu: 66, 72, 9, 53, 68.

V Linci: 34, 3, 28, 72, 75.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. marca	7. zjutraj	731.8 mm.	—6.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	—3.0° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	733.2 mm.	—7.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
5. marca	7. zjutraj	733.5 mm.	—11.0° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	732.9 mm.	—1.0° C	sl. sev.	jasno	
	9. zvečer	734.4 mm.	—4.6° C	sl. svz.	obl.	
6. marca	7. zjutraj	736.1 mm.	—9.2° C	brezv.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.7 mm.	—1.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	735.8 mm.	—7.6° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura —5.6°, —5.5° in —6.1°, za 7.9°, 8.0° in 8.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. marca t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 94.50	—	gld. 94.30
Srebrna renta	94.05	—	93.90
Zlata renta	110.30	—	110.85
5% marcna renta	102.80	—	102.85
Akcije narodne banke	1037.—	—	1033.—
Kreditne akcije	307.50	—	306.90
London	118.80	—	118.85
Srebro	—	—	—
Napol.	9.43	—	9.44 1/2
C. kr. cekini	5.58	—	5.59
Nemške marke	58.12 1/2	—	58.15

Podpisanci javljajo s potrjim srecem žalostno vest, da je v dan 4. marca t. l. ob 5. uri popoldne, po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 82. letu svoje starosti, umrl gospod

KAROL PERUŠEK

meščan Ljubljanski.

Pogreb dragega pokojnika bode v nedeljo dne 6. marca ob 5 1/2 uri popoldne iz hiše žalosti, Križanske ulice št. 9, na pokopališče pri sv. Krištofu, kjer se bode truplo v lastni grob položilo.

Svete maše zadušnice se bodo služile v več cerkvah.

Pokojnik priporoča se v blag spomin.

V Ljubljani, dne 5. marca 1892.

Josipina Perušek, rojena Štampfelj, soproga. — **Rajko Perušek,** vinko Perušek, sinova. — **Lujiza Wagner,** rojena Perušek, **Kajetana Briehta,** rojena Perušek, **Pavla Perušek,** **Karla Bergmann,** rojena Perušek, hčere. (225)

Bogu Vsemogočemu je dopalo, našo iskreno ljubljeno soprogo, oziroma mater, hčer in sestro, gospo

Josipino Dereani roj. Vehovec

po dolgi in mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, danes zjutraj ob 1/6 uri, v 21. letu svoje dobe, k sebi v boljšo večnost poklicati.

Truplo prerane umrle bode v nedeljo, dne 6. t. m., dopoldne ob 9. uri na tukajšnje pokopališče k večnemu počitku prenešeno.

Svete maše zadušnice služile se bodo v mnogih cerkvah.

Nepozabljiva ranjka bodi priporočena v blag spomin in molitev. (233)

Zužemberk, dne 4. marca 1892.

Jakob Dereani, trgovec, soproga. — **Radko in Tinko Dereani,** sinova. — **Josipina Vehovec,** mati. — **Ivan in Alojzij Vehovec,** brata. — **Ivana Komp roj. Vehovec,** sestra.

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sočutja mej dolgo boleznijo našega preljubljenega brata, oziroma svaka in strijca, gospoda

Fraňa Kunst-a

za častno spremstvo k zadnjemu počitku in za lepe vence izrekamo najsrčnejšo svojo zahvalo, v prvi vrsti pa I. slovenskemu pevskemu društvu „Ljubljana“ za gniljivo petje.

V Ljubljani, dne 5. marca 1892.

(234) **Žalujoča rodbina.**

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja, katere so nam izrazili sorodniki in prijatelji o priliki smrti gospoda

Karola Peruška

izrekamo najsrčnejšo zahvalo imenoma p. n. gospodom meščanom, bakljenoscem, darovateljem vencev in spoštovanemu obrtnemu podpornemu društvu in njega načelniku g. J. N. Horaku.

V Ljubljani, dne 7. marca 1892.

(239) **Rodbina Peruškova.**

GLAVNO SKLADIŠČE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije kisle
KISELINE
poznate kas najbolj okrepljujude pipe,
tako izkušan lik proti trajnem kašlju, pljučnici,
želodcu bolesti grkljani, proti mčuram, kašlju,
HINKE MATTONIJA
Karlovi varl i Widn.

Nujno se išče kuharica

10—12 gld.; več je izvedeti v pisarnici **Flax** na Bregu št. 6.

Ces. kralj.

zaloga smodnika

pri (226—1)

Anton Kravanji v Cerknici.

Koncipijenta

ali

spretnega solicatorja

vsprejemem takoj pod ugodnimi pogoji.

Ivan Fischer,

(213—3) c. kr. notar v Gornjem gradu.

Preselitev urarskega obrta.

Usojam si tem potom naznaniti prečast. duhovščini in slav. občinstvu v mestu in na deželi, da imam svojo

urarsko obrt

od dne 1. t. m. nadalje nasproti franciskanske cerkve

št. 2, v hiši lekarnarja gosp. **Mayrja.**

Priporočam se slav. in čast. p. n. občinstvu za obila naročila raznovrstnih zlatih in srebrnih žepnih ur za gospode in gospe. V zalogi imam tudi raznovrstne stenske ure in budilnice.

Popravila izvršujejo se točno, dobro in po primerno nizki ceni.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Josip Černe,

(224)

5—10 goldinarjev more vsakdo zaslužiti na dan gotovo brez kapitala in brez nevarnosti za kako zgubo, ako prodaja **zakonito dovoljene srečke** za dobrotajede banko tudi v najmanjših krajih. — Ponudbe pod „Srečke“ poslati je anončni pisarnici **J. Danneberg,** Dunaj, mesto, Kumpfgasse 7. (47—6)

Prodaja.

V ponedeljek po sv. **Jozefu,** dne **21. marca 1892,** dopoldne ob 10. uri, se bodo pri tukajšnjem deželnom sodišču na izvršilni dražbi prodajale

hiše in travnik

na **Barji** umrlega **Janeza Podkrajška,** po domače **Jurčka** v Trnovem. (236—1)

ÜBERALL VORRÄTHIG 17 MEDAILLEN
CHOCOLAT SUCHARD
NEUCHÂTEL (SUISE)
CACAO
FEINSTE QUALITÄT
MASSIGE PREISE
LEICHTLÖSLICHER CACAO

Roza Fux, udova Strzelba, naznanja v svojem in v imenu svojih pasterk, Ane in Friderike Fux, prežalostno vest o smrti preljubljenega soproga oziroma očeta, blagorodnega gospoda

dr. Frana Fuxa

cesarskega svétnika, c. kr. sanitetnega svetnik, primarija v deželni bolnici, dopisujočega člana c. kr. družbe zdravnikov na Dunaji itd.

kateri je danes v jutro ob 3. uri po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 70. letu dobe svoje mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega pokojnika se bo v nedeljo dne 6. marca ob 5. uri popoldne v hiši žalosti, na Reseljevi cesti št. 9. blagoslovilo in prepeljalo k sv. Krištofu ter položilo v obiteljsko rakev.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v različnih cerkvah.

V Ljubljani, dne 5. marca 1892.

(230)

Zahvala.

O prežalostni izgubi, katera nas je zadela s smrtjo preljubljenega soproga, oziroma očeta, gospoda

DR. FRANA FUXA

došlo nam je z mnogih strani toliko dokazov tolažilnega sočutja, da čutimo dolžnost izreči zanje najprisernejšo svojo zahvalo. Zlasti zahvalimo visoka deželnoknežja oblastva in vele-spoštovane reprezentante, visoki deželni odbor kranjski in velečastite gospode uradnike, slavno društvo zdravnikov za Kranjsko, katerega člani so došli skoro polnoštevilno, častiti gremij lekarjev ter mnoge druge zavode in institute; takisto zahvalimo tudi vse druge velečastite korporacije, društva in privatne osebe, vojaške in civilne, kateri so pokojniku olajšali zadnje dni z dokazi spoštovanja in simpatije ali kolegijalnega prijateljstva, ki so njega krsto okitili z mnogimi krasnimi venci ter mu v toli velikem številu izkazali poslednjo čast spremljajoč ga k večnemu počitku. Vsem in vsakemu izrekamo, ker jih ni možno posebe navesti, tem potom najsernejšo svojo zahvalo za čast, izkazano dragemu pokojniku, in za tolažila, katera so došla nam.

V Ljubljani, dne 7. marca 1892.

(238)

Rodbina dr. Fux-ova.

Protin, revmatizem,

splošna oslabelost živcev, nevralgija, ischias, nervozna oslabelost želodca, glavobol, mr-tvudnost, vresenost, bolečine v križu, hrbtna sušica, zapeček itd., proti vsem tem bo-leznim priporočajo prve medicinske avtoritete pre-skušeno (790—24)

c. kr. izklj. priv. galvano-električno
frotirno pripravo

katero lahko vsakdo sam uporablja.

Cena pripravi 12 gld. — Ilustr. brošure z na-vodilom in spričevali dobili je zastoj od izumitelja:

Th. Biermanns-a

DUNAJ, I., Schulerstrasse 18.

Ponudba.

Kdor kupuje „palice“ za kolesa (tribe) vsake velikosti iz najboljšega zelenega gabra, ali nalake za preselce, ali kdor sploh kupi gablov les na debelo, naj naroči pri: Janezu Šustaršič-u iz Brezovice, pošta Bo-rovnica. (227—1)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Brikenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve pre-bavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld.

Steklenica za poskušnjo stane 30 kr.

Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595—21)

za bolni želodec!

„Pavliha“ ilustrirani humoristični list
(jediní slovenski
šaljivo-zabavni list)
izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca
ter velja 1 gld. za četrť leta.
Uredništvo in upravníštvo v Ljubljani, Krakovski
nasip št. 18, I. nadstropje. (115—12)

V najem se odda
gostilna Poličanski
v Zatičini.

Več se izve pri lastnici Tereziji Fortuna v
Zatičini. (208—3)

Solidni marljivi agentje

proti proviziji za prodavanje kmetijskih
strojev na Kranjskem se vsprejmó. — Po-nudbe pod šifro „agenti“ pošiljajo naj se admini-straciji „Slovenskega Naroda“. (191—3)

Št. 4517.

(210—3)

Pomočni uradnik

z lepo pisavo, popolnem zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pismu, pa zveden v pisarničnem poslovanji se vsprejme pri podpisa-nem magistratu. Plača po dogovoru.

Magistrat deželnega stolnega mesta
Ljubljane

dne 29. februvarja 1892.

Koroški

RIMSKI VRELEC.

Steklenice se polné naravnost z vrelea.

Najizbornejša slatina

izvrstno zdravilo, ako se uživa z mlekom ali sladkorjem, zlasti za kašljajoče otroke, — zdravišče za bolnike na želodci in mehurji trpeče, za kataralične in malokrvne ljudi.

Glavna zaloga v Ljubljani

pri M. E. SUPAN-u. (849-22)

Zobozdravnik

SCHWEIGER

stanuje (5—10)

„pri Maliču“, II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure popoldne in od 2.—5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9.—1. ure popoldne.

Najnovejše in najboljše vrste umetnih zobovij in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu in platino za sprednje zobe, posteklenjene plombe povsem in nerazločno take, kakor so zobje.

Za vsa dela in operacije se garantira.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pantiveka znan kot najizvrstnejše lepoto; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim po-tom kot balzam, zadobi pa ču-dovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan ne-zastane lunkine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-zave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (22—5)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašče pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vsah večjih lekarnah. — Poštna naro-čila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

Advokat

(237—1)

DR. M. HUDNIK

usoja si naznaniti, da je otvoril svojo

advokatsko pisarnico

v Ljubljani, Gospodske ulice št. 19

kjer je bila poprej pisarnica umrlega g. dr. V. Zarnika.

V „Narodni Tiskarni“
se dobivajo:

Dijaški koledar

za leto 1891/92.

Cena 80 kr., po pošti 85 kr.

Skladni koledar

(Bleek)

za leto 1892.

Cena 50 kr., po pošti 60 kr.

Stenski koledar

za leto 1892.

Cena 25 kr., po pošti 28 kr.

Dobiva se v vseh **specerijskih, delikates-**
prodajalnicah in konditorijah.

dne 27. februvaria 1892.

Z „Maggi-jevo začimbo“

DOBIJUHA UKUS

Izorno sredstvo.

HORS CONCOURS na izložbi v PARIZU 1889. — (Član razsodišču)

V steklenicah po 45 kr. in več.

V Ljubljani
se dobiva pri
K. C. Holzer-ju
in (9-5)
Iv. Luckmann-u.

Knjige in muzikalije

pokojnega gosp. Vojteha Valente se razprodajajo na Colzovi cesti št. 10 v I. nadstropju od 11. ure dopoldne do 1. ure popoldne in od 3.—5. ure popoldne.

Prodaja jajc za valitev.

Prémovano

pri Goriški razstavi z zlato svetinjo I. vrste.

Cochinchina, živo rumena, 1 jajce 15 kr. Plymouth-Rock, kraguljčasta, 15 kr. Brahma, svetla, 15 kr. Langshan, črna, 15 kr. Langshan, bela, 15 kr. Malajska 20 kr. Doreking, jerebičaste barve, ima na vsaki nogi 5 prstov, 15 kr. Andaluzijski, pepelnosivo, 15 kr. La Flèche, črna, 15 kr. Houdan 15 kr. Holandci, črni z belim čupom, 15 kr. Španci, črni, 15 kr. Leghorn, svetle barve z rumenimi nožicami, 15 kr. Primoreci, raznobarna in velika kuretnina, 15 kr. Yokohama 25 kr. Zlati Bantam 20 kr. Trebrni Bantam 20 kr.

Ovoji in frankovana pošiljatev do 50 komadov velja 70 kr. Vsaka vrsta te kuretnine goji se na pristavih sama zase in sicer na prostem. Za pristnost plemena in za svežost jajc jamči razpošiljatelj (200—2)

Jožef Stiegler

graščinski opravnik v Št. Petru pri Gorici.

Na najnovejši in najboljši način
umetne (228—1)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolezni z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

V AMERIKO.

VOŽNJI LISTKI

(7—9)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7*

DUNAJ.

Prospekti in pojasnila točno in zastonj.

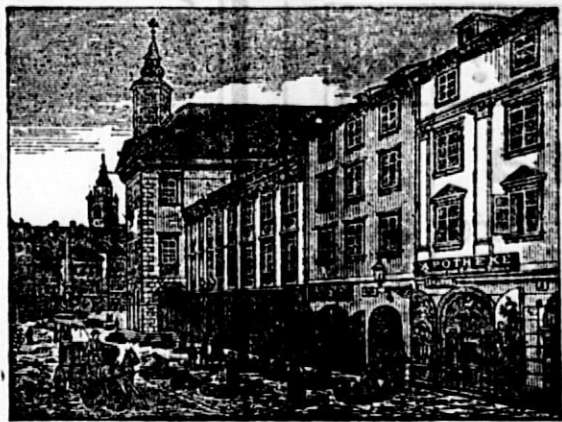
Najkrajše, najceneje in najhitreje potovanje.

Velikansko peso

večno deteljo (Luzerne), mnogo-
vrstna semena za vrte in trav-
nike, zanesljivo kaljiva

prodaja po najnižji ceni (152—7)

PETER LASSNIK v Ljubljani.

Za bolne in zdrave

najboljše hranilno sredstvo, silno potrebno
za zdravje, priznано od zdravnikov kot „izvrstno“
in od mnogih bolnikov s priporočili najtopleje priporo-
čeno, je (100—5)

Trnkóczy-jeva hmeljna sladna kava

z dobrim ukusom in lepo dišavo.

Zavitek s 1/4 kg. velja 30 kr. — Jako ceno pridejo
zavilki 4 kg.

Dobiva se po poštni adresi pri Ubaldu pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani; na Dunaji imajo zalogo lekarji: Viktor pl. Trnkóczy, V. okraj, Hundsturmstrasse 118; dr. Oto pl. Trnkóczy, III. okraj, Radetzkyplatz 17; Julij pl. Trnkóczy, VIII. okraj, Josefstädterstrasse 30; v Gradci (Štajersko): Vendelin pl. Trnkóczy, lekarj; nadalje v vseh lekarnah, prodajalnicah dišav, kupcih itd. itd.

Prekupci imajo obilen rabat.

Mlad pisarniški uradnik

spreten in uren delavec, z izvrstnimi spričevali, lepo in naglo pisavo, slovenščine in nemščine v besedi in pi-savi popolnoma ter nekoliko tudi laščine vešč, — želi svoje dosedanje mesto premeniti ter išče mesta kot **solicitator** v kaki advokaturski ali notarski pisarni na deželi. Isti je zmožen tudi samostojnega koncepiranja manjših stvari. — Nastop po želji, ozi. takoj. — Blagovoljne ponudbe s pogoji pod: „Solicitator“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“ do 15. marca t. l.

A. KALIŠ

konces. zavod za posredovanje pri zasebnih opravilih
v Ljubljani, Prešernov trg št. 3

prodaja:

1 majhno graščino na Spodnjem Štajerskem, Celjski okraj, z vsemi potrebnimi poslopji, sadnim vrtom, vinogradom, senožetmi, poljem in gozdom, skupaj 16 oralov za 8000 gld.;

1 veliko posestvo na Gorenjskem pri Begunjah z nadstropno hišo in drugimi gospodarskimi poslopji, strojarnico z vso opremo, mlinom, poljem, travniki in gozdom s 600 debelimi smrekami, za 10.000 gld.;

1 hišo s travnikom (za lesno kupčijo posebno pripravno) v Kranji, Kokerskem predmestju, za 4.000 gld.;

v Ljubljanski okolici blizu železniške postaje Zalog 1 velika hiša z žago na močni vodi, s hlevom, poljem in gozdom in 1 posestvo obstoječe iz hiše in gospodarskih poslopji, polja, travnika in gozda; več hiš v Ljubljani velikih in majhnih, tudi z vrtom; veliko in majhno gostilno;

jako lepo bališče, novo;
hišno opremo za spalno sobo, umetno izdelano v staronemškem slogu in drugo hišno opremo.

Oddaja v najem:

prodajalnice in lepe mesečne sobe in išče stano-
vanja, velika in majhna. (231—1)

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in
tajnih razpašnostij je izborna delo

Dra Retau-a

Sebeohrana.

Češko izdanje po 80, nemški izdaji. Z 27 podoba-mi. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični nje-govi pouki rešijo vsako leto na tisoče bol-nikov gotove smrti. Dobiva se v založni knji-garni „Verlags-Magazin R. F. Bierley v Lip-skem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsakej knjigarni. (1089—11)

ADOLF HAUPTMANN

tovarna

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

Ljubljana.

(222—1)

SCHUTZ - MARKE.

Nedoseženo!

Pristna

Kneipp-ova sladna kava

čista ali z

Oelz-ovo kavo

pomešana, je zdrava, cenena kava, fino duhteča, kateri je dajati prednost pred drago, trovilno bobovo kavo. —

Kneipp-ova sladna kava je pristna, ako se prodaja v rudečih, čveterooglatih zavojih z varnostno znamko, kakor je tu natisnena. (1006—12)

Oelz-ova kava le z našo firmo.

Bratje Oelz v Bregencu

od veleč. gosp. župnika Seb. Kneipp-a za Avstro-Ogersko jedina privil. tovarna sladne kave.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s specerijskim blagom.

Zastopstvo za Kranjsko ima M. Wagner-jeva udova v Ljubljani.

Št. 4518

Razglas.

(218—2)

V zmislu §. 15. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dné 5. avgusta 1887. leta, šte. 22. dež. zakonika) se javno na-znanja, da so

imeniki volilnih upravičencev

za letošnjo dopolnilno volitev v občinski svet sestavljeni in da se smejo

od danes naprej 14 dnij tukaj pregledovati in proti njim ulagati ugovori.

O pravočasno uloženih ugovorih razsojal bo občinski svet.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 2. marca 1892.

Najboljši sifoni

postavno legirani

pristiroji za soda-vodo

za

tekočo ogljikovo kislino

prodaja leta 1814. ustanovljena, s prvimi darili odlikovana

ces. kralj. dež.-priv. (146—11)

tovarna

KARL POCHTLER

Dunaj, VII., Kaiserstrasse št. 87.

Ceniki zastonj in frankovano.

Zaradi odprave svobodne luke nudi za tuzemstvo

(187-2)

pivovarna **ANTONA DREHER-ja** v Trstu

dobro nležana

eksportno-marčna, uležana in črna piva

izborne kakovosti po primernih cenah v sodih in steklenicah.

➡ Vsprejmó se dobri zastopniki. ➡

Kot

tovarniški nadzornik

dobi službo pošten in energičen, 30 do 45 let star mož, ki zna brati in pisati. Dotičnik mora biti zmožen slovenskega in nemškega jezika in izveden mora biti tudi v kmetijstvu. (204-3)

Več je izvedeti pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Zobni zdravnik iz Berolina

UNIV. MED.

DR. R. JACOBI

Stari trg št. 4 **Ljubljana** I. nadstropje

ordinuje od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne;
ob nedeljah od 9.—11. ure dopoldne; za siromake ob petkih
od 9. do 10. ure dopoldne. (120-6)

! Razprodaja !

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-
vinaste kuhinjske posode
pri

Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in
kuhinjsko orodje po najnižji ceni. —
S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem,
gostilničarjem, predstojništvom bol-
nic itd. najboljše prilika, svoje hišno
in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti
ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za
novo gospodarstvo sestav-
ljeno hišno potrebšćino iz železa od
gid. 15.— do gid. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno
izvrše. (54-16)

! Razprodaja !

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

! Najnižje cene !

Alozij Korsika v Ljubljani.

Umetno in kupčijsko vrtnarstvo.

Izdelovatelj vencev in šopkov.

Ilustrovani katalogi dobé se zastoj in franko.

Trgovina s semeni.

(67-8)

Naznanilo.

Od dne **18. marca** dalje prodam okolo **3000 kom.**

kosminovih klobukov za moške in dečke

v trdih in mehkih oblikah in najbolj obljubljenih barvah,
katere klobuke sem dražbenim potem nabavil za manjšo ceno,
nego so znašali troški izdelovanja. — Klobuki se bodo pro-
dajali po nastopnih cenah:

Najfinejše kakovosti, elegantno z atlasom pod-
šiti, namestu 5 gld. sedaj **2 gld. 50 kr.**, dalje
namestu 4 gld. sedaj **2 gld.**, namestu 3 gld.
sedaj **1 gld. 50 kr.**, namestu 2 gld. sedaj
1 gld. Lovski in potni klobuki najboljše kaka-
vosti po **1 gld.** in več.

➡ Kdor naroči pismeno, blagovoli javiti facon-št., barvo in
obseg glave. — **Prekupcem primeren rabat.** — Ta izredna
prilika, nabaviti cenene klobuke, bode le tako dolgo, dokler
je kaj v zalogi. (956-19)

Z odličnim spoštovanjem

J. S. BENEDIKT.

I.

IV.

II.

V.

III.

VI.